

[Carl Petersen.]

lovforslagets bemærkninger, og jeg har forstået det sådan, at de ikke alene skal tjene til at anskueliggøre en situation, men at der ligger realiteter bag dem. Jeg ville gerne have ministerens bekræftelse på, at det er denne nedsættelse på 37 øre pr. kg kød, ministeren vil gennemføre.

Bestemmelsen i § 1, stk. 3, finder jeg nødvendig, da det ville være uden mening at holde landbruget fast ved en forpligtelse til at betale, uanset hvilke priser det kan opnå for de kreaturer, det sælger. Jeg har heller ingen indvendinger at gøre imod den forudsætning, som nævnes i bemærkningerne, at ministeren får bemyndigelse til at fordele eventuelle midler, som ikke vil medgå til ordningens gennemførelse, efter forhandling med de nævnte landbrugsorganisationer.

Den højtærede landbrugsminister sluttede sin fremsættelsestale med nogle ønsker om, at den højtærede handelsminister måtte have held til gennem de organer, der står til ministerens rådighed, at øve indflydelse på priser og avancer. Jeg er enig med den højtærede landbrugsminister i disse ønsker og håber, at der i hvert fald for denne lovs vedkommende må blive holdt øje med, at prisfaldet på kødet kommer forbrugerne tilgode og ikke går i andres lommer.

Jeg kan anbefale det af landbrugsministeren fremsatte lovforslag til en hurtig behandling.

Det andet lovforslag, som er fremsat af den højtærede finansminister, er en nødvendig foranstaltning for at forhindre, at private indkasserer store beløb som følge af maksimalprisernes ophævelse, nemlig på de store lagerbeholdninger, som forefindes i de forskellige handelsled, og det er mit indtryk, at disse beholdninger for tiden er unormalt store som følge af forventningerne om ophævelse af maksimalpriserne.

Jeg kan levende forestille mig, hvilke vanskeligheder der er forbundet med administrationen af denne lov, ikke mindst med at få alle de indkøbte huder med under beskatningen, men jeg håber, man vil gå hårdt frem mod dem, der vi omgå beskatningen for at tjene egne interesser.

De forskellige beløb, som er anført for de enkelte enheder, kan næppe give anledning til forhandling, og da bestemmelserne i §§ 4, 5 og 6 er drøftet partierne imellem, kan heller ikke de give mig anledning til bemærkninger udover det spørgsmål til den højtærede finansminister: Er det ikke hensigten, at de beløb, som der i henhold til § 4 kan gives henstand med i indtil tre år, skal forrentes til staten?

Jeg bemærkede, at ministeren i sin fremsættelse bebudede et ændringsforslag, således at produkthandlerne, som altså ikke er taget med i lovforslaget, også kan få henstand. Jeg føler mig ikke helt overbevist om nødvendigheden heraf. Det er mit indtryk, at denne branche i tiden, der er gået, har haft endog meget gode indtjeningsmuligheder og som følge deraf formentlig vil være i stand til selv at finansiere overgangsvanskelighederne.

Under forhandlingerne om forliget var et væsentligt spørgsmål, hvad staten skal yde som sin andel. Jeg har forstået det sådan, at finansministeren er indstillet på, at der gennem en rabatordning tilføres forbrugerne af fodtøj et beløb på 25 mill. kr. eller måske lidt mere. Jeg vil derfor bede den højtærede minister om at meddele tinget, efter hvilke regler han tænker at lade dette beløb tilflyde forbrugerne.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale begge lovforslagene til hurtig behandling og til vedtagelse i det høje ting.

Elgaard: Lovforslaget vedrørende eksportafgifter på voksne kreaturer og fedekalve til billiggørelse af fodtøj og reparationer heraf kan jeg anbefale.

Forslaget tager sigte på i overensstemmelse med det afsluttede politiske forlig at gennemføre en ordning, hvorved den nuværende hudeordning ophæves og dermed samtlige bestående maksimalpriser på huder og skind bortfalder. Den herved forventede prisstigning på huder og skind, der anvendes til fodtøj og reparationer heraf, skal ifølge forliget bæres med en trediedel af landbruget og en trediedel af forbrugerne, medens resten skal tilskydes af staten. Grundlaget for at opfylde forligets bestemmelser i så henseende skabes ved det foreliggende lovforslag, og jeg anbefaler det til hurtig og velvillig behandling.

Hvad angår lovforslaget om afgift af huder, skind og læder, som er fremsat af den højtærede finansminister, er det, således som sagen ligger, givet, at der må gennemføres en afgift på de lagre, der forefindes ved den nye ordnings ikrafttræden, så meget mere som der jo synes at have fundet en betydelig spekulationsoplagring sted i den tid, forhandlingerne om dette spørgsmål har stået på. Denne efterbeskatning skal naturligvis i det store og hele svare til den forventede prisstigning på de huder, der forefindes hos producenter, produkthandlere, hudegrossister og hudeimportører, og for garverierne vedkommende på de beholdninger, der er af oparbejdede